

Sabbato infra Octavam Sanctissimi Cordis Iesu.

Semiduplex.

Ad Matutinum.

D

Omine, lábi-a me-a apé-ri-es. R. Et os me-um annunti-ábit laudem tu-am.

Invitatorium.

Cantor; LH118

IV

C

OR Ie-su a-mó-re nostri vulne-rá-tum, * vení-te, a-do-ré-mus. A. Cor. V. Vení-te, exsultémus Dómi-no, iubi-lémus De-o, sa-lu-tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-ne, et in psalmis iubi-lémus e-i. A.

Cor. V. Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super omnes de-os. Quóni-am non repéllet Dóminus plebem

su-am, qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-túdi-nes mónti-um ipse cónspi-cit. * Vení-te. V.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam funda-vé-runt manus e-ius. Vení-te, ado-rémus, et pro-ci-dámus

ante De-um, plo-rému-s co-ram Dómino, qui fe-cit nos, qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus e-ius,

et o-ves páscu-æ e-ius. A. Cor. V. Hódi-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re corda vestra, si-cut in

exacerba-ti-óne secúndum di-em tenta-ti-ónis in de-sérto: ubi tenta-vé-runt me patres vestri: proba-vé-runt et vi-dé-runt
ó-pe-ra me- a. * Vení- te. **V.** Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic, et di-xi: Semper hi errant
corde. Ipsi ve-ro non cogno-vé-runt vi-as me-as: quibus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si intro-íbunt in réqui- em me- am.» **A.**
Cor. **V.** Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la
sácu-lo-rum. A-men. * Vení- te. **A.** Cor Ie-su a-mó-re nostri vulne-rá- tum, * vení- te, a-do-ré- mus.

Hymnus.

LH120

III
I E-su, auctor cleméti-æ, To-tí- us spes læ-tí-ti-æ, Dulcó-ris fons et grá-ti-æ, Ve-ræ cordis de-lí- ci-æ.
Ie-su, spes pæ- ni-ténti-bus, Quam pi- us es pe-ténti-bus, Quam bonus te quæ-rénti-bus; Sed quid inve-ni-én-ti-bus?
Tu-a, Ie-su, di-lécti- o, Gra-ta mentis re-fécti- o, Replet si-ne fas-tí-di- o, Dans famem de-si-dé- ri- o.
O Ie-su di- lectís-sime, Spes suspi-rán-tis á-nimæ, Te quærunt pi- æ lácrimæ, Te clamor mentis ín-timæ.
Ma-ne nobís-cum, Dómi-ne, Mane novum cum lúmi-ne, Pulsa noctis ca-lí-gi-ne Mundum replens dulcé- di-ne.
Ie-su, summa be-nígní-tas, Mi-ra cordis iu-cúndi-tas, Incomprehén- sa bó-ni-tas, Tu-a nos stringit cá- ri-tas.
Ie-su, flos Ma- tris vírgi-nis, Amor nostræ dulcé-di-nis, Laus ti-bi si- ne térmí-nis, Regnum be-a-ti-tú-di-nis. A-men.

In I. Nocturno

Psalmus 1.

Ps. 8, 6-7

I a²
G Ló-ri-a et ho-nó-re co-ronásti e-um, Dómi-ne; ómni-a subie-cí-sti sub pé-di-bus e-ius.

Ps. 8

Dómi-ne Dóminus nos- - ter, * quam admi-rá-bi-le est nomen tu-um in uni-vérsa ter- - ra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * *super cælos*.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum *et ultórem*.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ *tu fundásti*.

Quid est homo, quod memor es eius? * aut filius hóminis, quóniam *vísitas eum*?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum *tuárum*.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, † oves et boves univérsas: * ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perábulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sǽculórum. Amen. **A.**

I g³

M Edi-tá-ti-o cordis me- i in conspéctu tu-o semper, Dómi-ne adiú-tor me-us et redémptor me-us.

Ps. 18

Cæ-li enárrant gló-ri-am De- - i, * et ópe-ra mánu-um e-ius annúnti- at firmamén- - tum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio eius:

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscóndat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens áimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustitiæ Dómini rectæ, lètificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmánens in sǽculum sǽculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósrum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea: * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditácio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adiútor meus: * et redémptor meus.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen.

M

Edi-tá-ti-o cordis me- i in conspéctu tu-o semper, Dómi-ne adiú-tor me- us et redémptor me-us.

Psalmus 3.

Ps. 23, 7.9

V a

E -le-vá-mi-ni, * portæ æterná-les, et introí- bit Rex gló-ri-æ.

Ps. 23

Dómi-ni est terra, et pleni-túdo e- - ius, * orbis terrá-rum, et uni-vérsi, qui há-bi-tant in e- - o.

Quia ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictióнем a Dómino, * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis, et potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles, * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse **est** Rex glóriæ.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

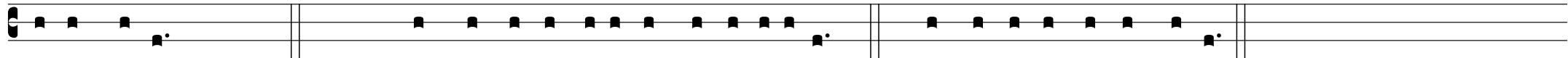
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. **A.**

Versus.

Is. 26, 12

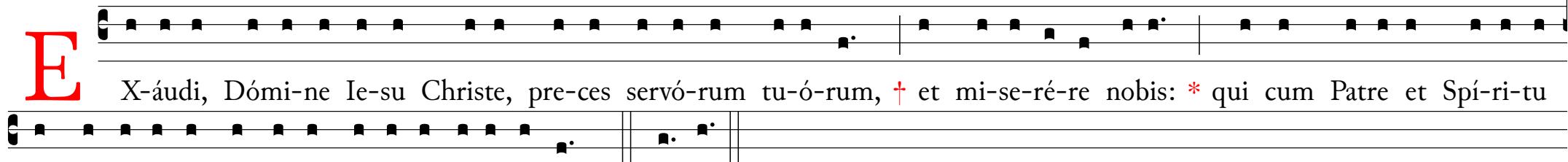

¶. Dómi-ne da-bis pa-cem nobis. R. Omni-a enim ópe-ra nostra ope-rá-tus es nobis.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

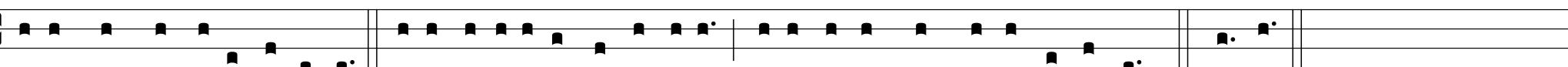
Absolutio.

Sancto vi-vis et regnas in sácu-la sácu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Bene-dicti-óne perpé-tu-a * bene-dí-cat nos Pa-ter æ-térnus. R. Amen.

Lectio I.

1 Reg. 9, 1-4

De libro primo Regum.

Et erat vir de Béniamin nómine Cis, filius Abiel, filii Seror, filii Béchorath, filii Aphia, filii viri Iémini, fortis róbore. Et erat ei filius vocáculo Saul eléctus et bonus, et non erat vir de filiis Israël mélior illo: ab húmero et sursum eminébat super omnem pótulum. Perierant autem ásinæ Cis patris Saul, et dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum unum de púeris et consúrgens vade et quære ásinas. Qui, cum transíssent per montem Ephraim et per terram Salísa et non inveníssent, transiérunt étiam per terram Salim, et non erant, sed et per terram Iémini, et mínime reperérunt.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 1.

R. Io. 6, 48 V. ibid. 6, 51.52

VII
E-go sum pa-nis vi- tæ: patres ve- stri mandu-ca- vé-runt manna in de-sérto, et mórtu-i sunt: †

Hic est pa-nis de cœ- lo descéndens, si quis ex ipso mandu- cá-ve-rit, non mó- ri- é- tur. **V.**

E- go sum pa-nis vi-vus, qui de cœlo descéndi: si quis mandu-cá-ve-rit ex hoc pane, vi-vet in æ- térnus. † Hic.

Benedictio.

I ube Domne bene-dí-ce-re. Uni-géni-tus De-i Fí-li-us * nos bene-dí-ce-re et adiuvá-re digné-tur. R. Amen.

Lectio II.

1 Reg. 9, 5-8

Cum autem veníssent in terram Suph, dixit Saul ad púerum, qui erat cum eo: Veni et revertámur, ne forte dimíserit pater meus ásinas et sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis : omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit; nunc ergo eámus illuc, si forte índicet nobis de via nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saul ad púerum suum: Ecce íbimus: quid ferémus ad virum Dei? panis defécit in sitárciis nostris, et spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Sauli et ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti: demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

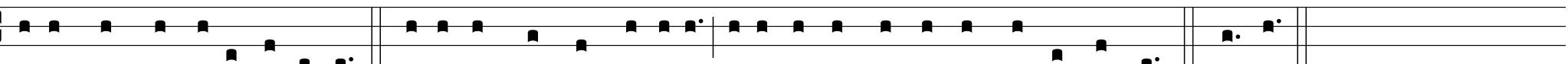
Responsorium 2.

R. Is. 53, 2.5 V. *ibid.*, 4; H178

V
E Cce ví-dimus e- um non habéntem spé-ci- em, ne-que de- có- rem: aspé-ctus e-ius in
e- o non est: hic peccá-ta nostra portá- vit, et pro nobis do- let: ipse au- tem
vulne-rá- tus est propter i-niqui-tá- tes no- stras: † Cu-ius li-vó- re sa-ná- ti su- mus. V.
Ve-re languó-res nostros ipse ábstu- lit, et infirmi-tá-tes nostras i- pse por-tá- vit. † Cu-ius.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Spí-ri-tus Sancti grá-ti-a * illúmi-net sensus et corda nostra. R. Amen.

Lectio III.

1 Reg. 9, 14-17

Et ascendérunt in civitátem. Cumque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviam eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis, ante unam diem quam veníret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de terra Béniamin, et unges eum ducem super pópulum meum Israël, et salvábit pópulum meum de manu Philistinórum, quia respéxi pópulum meum; venit enim clamor eórum ad me. Cumque aspexísset Sámuel Saulem Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díixeram tibi: iste dominábitur pópulo meo.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 3.

R. Ps. 71, 18 V. ibid., 19; H102

II
B

Ene-díctus Dóminus De- us Is-ra-el, qui fa- cit mi- ra-bí-li- a so- lus ; +

Et be- ne-díc-tum no- men ma-iestá- tis e- ius in æ- té- num. V. Replé- bi-tur ma-iestá-te e-ius

omnis ter- ra : fi- at, fi- at. + Et. V. Gló- ri-a Pa-tri. et Fí-li- o, et Spi-ri- tu-i San-cto. + Et.

In II. Nocturno

Psalmus 4.

Ps. 44, 18

VI F

C Onfi-tebúntur ti-bi pópu-li, De-us in æ-térnum.

Ps. 44

Eructá-vit cor me-um verbum bo- - num, * di-co ego ópe-ra me-a Re- - gi.

Lingua mea, cálamus scribæ * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis, * proptérea benedíxit te Deus in æténum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua, et pulchritúdine tua, * inténde, próspera procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam, * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttae tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sǽculum sǽculi, * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiae præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circumdáta varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblíviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum, * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiæ Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines *post eam*: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, et exsultatióne, * adducéntur in *templum Regis*.

Pro pátribus tuis nati sunt *tibi filii*: * constitúes eos príncipes super *omnem terram*.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne, et generatióнем.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in *ætérum*: * et in *sáculum sáculi*.

Glória Patri *et Fílio*, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc *et semper*, * et in *sácula sáculórum*. Amen.

C

Onfi-tebúntur ti-bi pópu-li, De-us in æ-térnum.

Psalmus 5.

Ps. 45, 5

V a

S An-cti-fi-cá-vit taberná- cu-lum su-um Al- tíssimus.

Ps. 45

De-us noster re-fúgi-um, et vir- - tus: * adiú-tor in tribu-la-ti-ónibus, quæ invené-runt nos ni- - mis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra; * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lätíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adiuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

Psalmus 6.

Ps. 86, 7

VII c

Sicut læ-tanti-um ómni-um nostrum ha-bi-tá-ti-o est in te.

Ps. 86

Fundaménta e-ius in móntibus sanc- - tis, * dí-li-git Dóminus portas Si-on, super ómni-a tabernácu-la Ia- - cob.

Gloriós-a dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: homo, et homo natus est in ea, * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitáti-o est in te.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

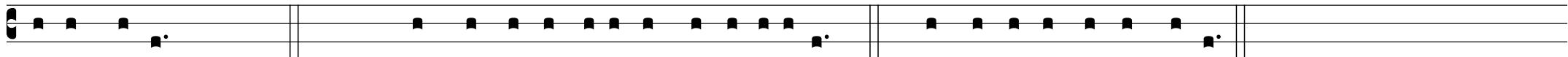
Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. **A.**

Versus.

Is. 12, 1

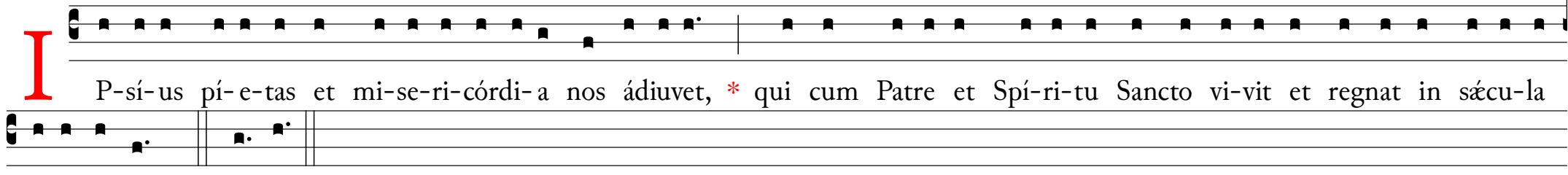

¶. Convérsus est fu-ror tu-us. R. Et conso-lá-tus es me.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

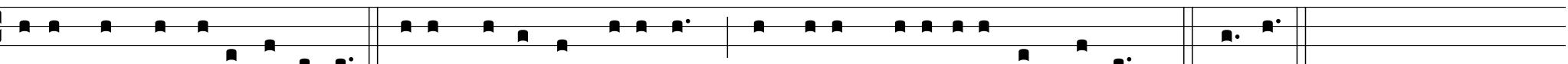
Absolutio.

I P-sí-us pí-e-tas et mi-se-ri-córdi-a nos ádiuvet, * qui cum Patre et Spí-ri-tu Sancto vi-vit et regnat in sácu-la
säcu-ló-rum. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. De-us Pa-ter omnípo-tens * sit nobis propí-ti-us et clemens. R. Amen.

Lectio IV.

Encyclica Miserentissimus Redemptor

Ex litteris Encyclicis Pii Papæ undécimi.

Inter cétera infinitæ Redemptoris nostri benignitatis documénta, illud potíssimum elúcet, quod, defervescénte christifidélium caritáte, ipsa Dei cáritas ad honorándum peculiári cultu propósita est, eiúsque bonitatis divitiæ late patefactæ sunt per eam religiónis formam qua sacratissimum Cor Iesu cólitur, «in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ abscónditi». Nam, ut quondam humánæ genti a Noética arca exeúnti, amíci fóederis signum illucescere Deus vóluit «arcum apparéntem in núbibus », sic turbulentíssimis recentiórís ævi tempóribus, cum vaferrima ómnium sérperet hæresis illa ianseniana, amóri in Deum pietatique inimíca, quæ Deum non tam diligéndum ut patrem quam extimescéndum ut implacabilem iúdicem prædicábat, benigníssimus Iesus Cor suum sacratissimum, quasi pacis et caritatis vexillum elátum géntibus osténdit, haud dúbiam porténdens in certámine victóriam.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 4.

R. Io. 6, 57 *V.* Dt. 4, 7

VII

Q

UI man-dú-cat me- am car- nem et bi-bit me- um sán- guí-nem, † In me ma- net et ego in il-

lo. *V.* Non est á-li-a ná-ti-o tam grandis, quæ há-be-at de- os appropinquántes si-bi, si-cut De-us no- ster a-dest nobis. †

In.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Christus perpé-tu-æ * det nobis gáudi-a vi-tæ. Rx. Amen.

Lectio V.

Síquidem appósite felícis recordatiónis decéssor Noster Leo décimus tértius in Lítteris Encyclicis «Annum Sacrum», tantam cultus sacratíssimi Cordis Iesu opportunitátem admirátus, edícere non dubitávit: «Cum Ecclésia per próxima origínibus témpora cæsáreo iugo premerétur, conspécta sublíme adolescénti imperatóri crux, amplíssimæ victóriæ, quæ mox est consecúta, auspex simul atque efféctrix. En álterum hódie oblátum óculis auspicatíssimum divinissimúmque signum: vidélicet Cor Iesu Sacratíssimum, superimpósita cruce, splendifíssimo candóre inter flamas elúcens. In eo omnes collocándæ spes; ex eo hóminum peténda atque exspectánda salus».

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 5.

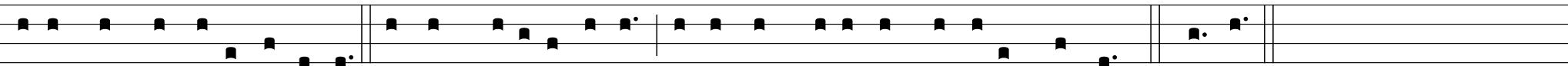
R. Is. 53, 7 V. ibid. 53, 12; H224

IV

Si-cut o-vis ad occi-si-ó-nem du-ctus est, et dum ma-le tracta-ré-tur, non apé-ru-it os su-um:
 trá-di-tus est ad mor-tem, † Ut vi-vi- fi-cá-ret pó-pu-lum su-um. V. Trá-di-dit in mortem ánimam
 su-am, et inter sce-le-rá-tos re-pu-tá-tus est. † Ut.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Ignem su-i amó-ris * accéndat De-us in córdibus nostris. Rx. Amen.

Lectio VI.

Ac iure id quidem; in illo enim auspicatíssimo signo atque in ea, quæ exínde conséquitur, pietátis forma nonne totíus religiónis summa atque ádeo perfectiórnis vitæ norma continétur, quippe quæ et ad Christum Dóminum pénitus cognoscéndum mentes condúcat expedítius et ad eúndem veheméntius diligéndum pressiúsque imitándum ánimos infléctat efficácius? Nemo ígitur mirétur, hanc probatíssimam religiónis formam decessóres Nostros continénter et a calumniatórum criminatióibus vindicásse et summis láudibus extulísse et veheménti provexísse stúdio, prout témporum rerúmque ratiónes postulárent. Dei autem aspiránte númine factum est ut pia christifidélium erga sacratíssimum Cor Iesu volúntas maióra in dies increménta cáperet.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. Rx. Deo grátias.

Responsorium 6.

R. Ps. 146, 5. V. ibid., 6; H101

II

M Agnus Dómi- nus no- ster, et magna virtus e- ius † Et sa-pi- én- ti- æ e- ius non est
núme- rus. **V.** Suscí- pi- ens mansu- é-tos Dómi- nus: humí-li- ans autem pecca-tó-res us-que ad ter- ram. † Et. **V.**
Gló- ri-a Pa-tri. et Fí-li- o, et Spi-rí- tu-i San-cto. † Et.

In III. Nocturno

Psalmus 7.

Ps. 95, 2

II D

A

Nnunti-á-te de di-e in di-em sa-lu-tá-re e-ius.

Ps. 95

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum, * cantá-te Dómino omnis ter- - ra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini eius; * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter Gentes glóriam eius, * in ómnibus pópolis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis; * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia; * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius, * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne eius.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam, et honórem; * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius; * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commoveátur a fácie eius univérsa terra, * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur, * iudicábit pópolos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exaltábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópolos in veritáte sua.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 8.

Ps. 96, 12

V a

L Ætámi-ni omnes in Dó-mino et confi-témi-ni memó-ri-æ sancti-tá-tis e-ius.

Ps. 96

Dóminus regná-vit, exsúltet **ter- - ra**, * læ-téntur ínsu-læ **mul- - tæ**.

Nubes, et calígo in circúitu eius, * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi **terræ**, * vidit, et commóta est **terra**.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie **Dómini**, * a fácie Dómini **omnis terra**.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius, * et vidérunt omnes pópuli **glóriam** eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília; * et qui gloriántur in simulácris **suis**.

Adoráte eum omnes Angeli eius, * audívit, et lætáta est **Sion**.

Et exsultavérunt filiæ **Iudæ** * propter iudícia **tua**, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem **terram** * nimis exaltátus es super **omnes deos**.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum, † custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum; * de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est **iusto**, * et rectis **corde lætítia**.

Lætámini iusti in Dómino, * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

I a²

Ps. 97

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum, * qui-a mi-ra-bí-li-a fe- - cit.

Salvábit sibi déxtera eius, * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum; * in conspéctu Géntium revelávit iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes térm̄ini terræ, * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo omnis terra, * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi, * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu Regis Dómini, moveátur mare, et plenitúdo eius, * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini; * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustitia, * et pópulos in æquitáte.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Versus.

Ps. 49, 2-3

Musical notation for the Versus section, consisting of two staves of neumes on four-line staffs. The notation is in common time, indicated by a 'C' at the beginning of each staff.

¶. Ex Si-on spé-ci-es de-có-ris e-ius. R. De-us noster mani-féste véni-et.

Musical notation for the Pater noster section, consisting of two staves of neumes on four-line staffs. The notation is in common time, indicated by a 'C' at the beginning of each staff.

Pa-ter noster. *secreto usque ad ¶.* Et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. R. Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Absolutio.

Musical notation for the Absolutio section, consisting of two staves of neumes on four-line staffs. The notation is in common time, indicated by a 'C' at the beginning of each staff.

A víncu-lis pecca-tó-rum nostró-rum * absólvat nos omnípo-tens et mi-sé-ri-cors Dóminus. R. Amen.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Evangé-li-ca lécti-o * sit nobis sa-lus et pro-tecti-o. R. Amen.

Lectio VII.

Io. 19, 31-37

Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem.

In illo témpore: Iudæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilia 85, alias 84 in Ioánnem, num. 3

Homilía sancti Ioánnis Chrysóstomi.

Viden, quam fortis sit véritas? Per Iudæórum stúdia implétur prophetía. Alia quoque prædíctio finem áccipit. Veniéntes enim mílités aliórum fregérunt crura, Christi non item. Attamen hi, in grátiam Iudæórum, eius latus láncea pérforant, et mórtuo córpori contuméliam ínferunt. O sceléstum et exsecrándum fácinus! Sed ne turbérис, ne deiiciáris, dilécte. Nam quæ mala illi voluntáte faciébant, veritátem propugnábant; prophetía namque erat: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum; sed étiam iis qui infidéles futúri erant, hoc fácinus demonstratióni fuit, ut Thomæ et ipsi simílibus. Ad hæc étiam mystérium ineffábile consummabátur. Exívit enim sanguis et aqua. Non sine causa vel casu hi fontes manárunt, sed quia ex hoc utróque Ecclésia constitúta est.

¶. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 7.

R. Io. 6, 58. V. Eccli. 15, 3

VIII

M I-sit me vi-vens Pa-ter, et e-go vi-vo prop- ter Pa-trem: † Et qui man-dú-cat me,
vi- vet propter me. V. Ci-bá-vit e- os Dóminus pa-ne vi-tæ et in-tel-léctus. † Et.

Benedictio.

I

ube Domne bene-dí-ce-re. Di-vínum auxí-li-um * máne-at semper nobíscum. R. Amen.

Lectio VIII.

Hoc sciunt initiáti, qui per aquam regenerántur, ac per sanguinem et carnem nutriúntur. Hinc inítium mystéria sumunt, ut, cum ad treméndum póculum accésseris, sic vénias ac si ex hoc látere potatúrus esses. Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est testimónium eius. Hoc est: Non ab áliis audívi, sed ipse præsens vidi, et verum est testimónium. Mérito sane. Contuméliam narrat, non magnum quid et miráble, ut possis contra suspicári; verum ille hæreticórum ora cóprimens et futúra prænúntians mystéria, atque conténtum in ipsis thesáurum consíderans, minutátim recéset et quæ gesta sunt. Impléta est autem prophetía illa: Os eius non commínuent. Etiámsi enim hoc de Iudæórum agno dictum sit, tamen propter veritátem figúra præcéssit, et in hoc magis complétum est. Ideo prophétam in médium addúcit.

V. Tu autem, Dómine, miserére nobis. R. Deo grátias.

Responsorium 8.

R. Cantor **V.** *ibidem*; H223

VII

R

Ecés-sit pastor no- ster, fons a- quæ vi- væ, ad cu- ius tránsi-tum sol ob-scu-rá- tus est;
 nam et il-le captus est, qui captí-vum tenébat pri- mum hómi- nem: † Hó-di- e por- tas
 mor- tis et se- ras pá- ri-ter Salvá-tor no- ster dis- rú- pit. **V.** An- te cu-ius conspéctum mors fugit,
 ad cu-ius vo-cem mórtu- i re-súr-gunt; vi- déntes autem e-um portæ mortis confrác- tæ sunt. † Hó-di- e. **V.**
 Gló- ri- a Patri et Fí-li- o et Spi-rí- tu-i San- cto. † Hó-di- e.

Benedictio.

Lectio IX.

Cum sese testem áfferens ubíque non viderétur fide dignum habéri, addúcit Móysen, ut ínnuat hoc non casu factum esse, sed iam olim scripto fuísse prænuntiátum. Hoc illud dictum est: Os eius non comminuétur. Rursúmque ex seípso Prophétæ fidem facit. Hæc dixi, inquit, ut discátis magnam esse affinitátem inter figúram et veritátem. Viden, quantam curam adhíbeat, ut credátur illud quod turpe et ignominiósum vidétur? Nam corpus a mílite contumélia áffici, longe peius erat quam crucifigi. Attamen et hæc dixi, inquit, et cum magna diligéntia dixi, ut credátis. Nemo ítaque fidem neget, neque præ pudóre nostris nóceat. Nam quæ máxime contumeliósa vidéntur, hæc sunt bonórum nostrórum honestíssima.

V. Tu autem, Dómine, miseré nobis. **R.** Deo grátias.

Hymnus Ambrosianus

Alio modo, iuxta morem Romanum

III
T

E De-um laudá-mus: * te Dóminus confi-témur. Te æ-térnum Pa-trem omnis terra vene-rá-tur.

Ti-bi omnes Ange-li, ti-bi cæ-li et uni-vérsæ po-testá-tes: Ti-bi Ché-rubim et Sé-raphim incessá-bi-li vo-ce proclámant:

Sanc-tus: Sanc-tus: Sanctus Dóminus De-us Sá-ba-oth. Pleni sunt cæ-li et ter-ra ma-iestá-tis gló-ri-æ tu-æ.

Te glo-ri-ó-sus Aposto-ló-rum cho-rus: Te Prophe-tá-rum laudá-bi-lis núme-rus: Te Mártyr-um candi-dá-tus laudat

ex-ér-ci-tus. Te per orbem terrá-rum sancta confi-té-tur Ecclé-si-a: Pa-trem imménsæ ma-iestá-tis: Vene-randum

tu-um ve-rum, et úni-cum Fí-li-um: Sanctum quoque Pa-rá-cli-tum Spí-ri-tum. Tu Rex gló-ri-æ, Chri-ste.

Tu Patris sempi-térnus es Fí-li-us. Tu ad li-be-randum susceptúrus hómi-nem, non ho-ru-ísti Vírgi-nis ú-te-rum.

Tu de-victo mortis acú-le-o, ape-ru-ísti credéntibus regna cæ-ló-rum. Tu ad déxte-ram De-i se-des, in gló-ri-a Pa-tris.

Genua nunc flectantur omnia.

Iu-dex créde-ris es-se ventúrus. Te ERGO QUÁSUMUS, TU-IS FÁMULIS SÚBVENI, QUOS PRE-TI-ÓSO SÁNGUI-NE REDEMÍSTI.

Æ-téerna fac cum Sanctis tu-is in gló-ri-a nume-rá- ri. Salvum fac pópu-lum tu-um Dómi-ne, et béne-dic

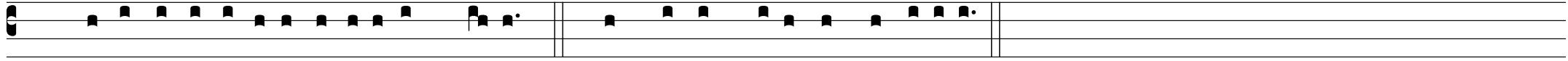
he-re-di-tá-ti tu- æ. Et re-ge e-os, et extól-le illos usque in æ-tér-num. Per síngu-los di- es, be-ne-dí-cimus te.

Et laudámus nomen tu-um in sácu-lum, et in sá-cu-lum sácu-li. Digná-re Dómi-ne di-e i-sto si-ne peccá-to

nos custodí-re. Mi-se-ré-re nostri Dómi-ne, mi-se-ré-re nostri. Fi-at mi-se-ri-córdi-a tu-a Dómi-ne super nos,

quemádmodum spe-rá-vimus in te. In te Dómi-ne spe-rá- vi: non confúndar in æ-tér- num.

Reliqua omittuntur, nisi Laudes separandæ sint.

¶. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. R. Et clamor me-us ad te véni-at.

Oratio.

¶. Dómine, exáudi oratióne mēam. R. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. R. Amen.

Ad Laudes.

D E-US, in adiu-tó-ri-um me-um inténde. R. Dómi-ne, ad adiuvándum me festína. Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o,
et Spi-rí-tu-i Sancto: Si-cut e-rat in princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sácu-la sácu-ló-rum. Amen. Alle-lú-ia.

Psalmus 1.

Io. 19, 34

I g
U -nus mí-li-tum * lánce-a la-tus e-ius a-pé-ru-it et contínu-o ex-í-vit sanguis et aqua.

Psalmus 92.

Dóminus regnávit, de-có-rem indú-tus est: * indú-tus est Dóminus fortí-túdi-nem, et præ-cínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sáculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sáculórum. Amen. A.

Psalmus 2.

Io. 7, 37-38

IV d

Q

Ui si-tit * véni-at et bi-bat, et de ventre e-ius flu-ent aquæ vi-væ.

Psalmus 99.

Iubi-lá-te De-o *omnis ter- - ra:* * serví-te Dómi-no *in læ-tí-ti-a.*

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Póplus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióne et generatióne véritas eius.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et *nunc et semper,* * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Psalmus 3.

Cf. Ier. 31, 3

VIII G

I N ca-ri-tá-te perpé-tu-a * di-léx-it nos De-us, íd-e-o exaltá-tus a terra, attráx-it nos ad Cor su-um mí-se-rans.

Psalmus 62.

De-us De-us me- - us * ad te de lu-ce ví-gi-lo.

Sitívit in te áнима **mea**, * quam multipliciter tibi *caro mea*.

In terra desérta et ívia et inaquósa: † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam et glóriam **tuam**.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedíciam te in vita **mea**: * et in nómine tuo levábo *manus meas*.

Sicut ádipe et pinguédine repleáтур áнима **mea**: * et lábiis exsultatiónis laudábit *os meum*.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor **in te**: * quia fuísti adiútor **meus**.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit áнима mea **post te**: * me suscépit déxtera **tua**.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra **terræ**: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lätábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium *iníqua*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui **Sancto**.

Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, * et in sácula sæculórum. Amen. **A.**

IV E

V E-ní-te ad me * omnes qui la-bo-rá-tis et o-ne-rá-ti estis et e-go re-fí-ci-am vos.

Canticum trium puerorum, Dan. 3, 57-88 et 56

Bene-dí-ci-te ómni-a ópe-ra Dómi-ni Dómino: * laudá-te et super-exaltá-te *e-um in sá-cu-la*.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite *cæli* Dómino.

Benedícite aquæ omnes quæ super *cælos sunt* Dómino: * benedícite omnes virtútes *Dómini* Dómino.

Benedícite sol et *luna* Dómino: * benedícite stellæ *cæli* Dómino.

Benedícite omnis imber *et ros* Dómino: * benedícite omnes spíritus *Dei* Dómino.

Benedícite ignis et *æstus* Dómino: * benedícite frigus *et æstus* Dómino.

Benedícite rores et *pruīna* Dómino: * benedícite gelu *et frigus* Dómino.

Benedícite glácies et *nives* Dómino: * benedícite noctes *et dies* Dómino.

Benedícite lux et *ténebræ* Dómino: * benedícite fúlgura *et nubes* Dómino.

Benedícat *terra* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sácula*.

Benedícite montes et *colles* Dómino: * benedícite univérsa germinántia *in terra* Dómino.

Benedícite *fontes* Dómino: * benedícite mária et *flúmina* Dómino.

Benedícite cete et ómnia quæ movéntur in *aquis* Dómino: * benedícite omnes vólucres *cæli* Dómino.

Benedícite omnes béstiae et *pécora* Dómino: * benedícite filii *hóminum* Dómino.

Benedícat *Israel* Dóminum: * laudet et superexáltet *eum in sácula*.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi *Dómini* Dómino.

Benedícite spíritus et ánimæ iustórum Dómino: * benedícite sancti et húmiles *corde* Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino: * laudáte et superexaltáte *eum in sácula*.

Benedicámus Patrem et Fílium cum *Sancto Spírito*: * laudémus et superexaltémus *eum in sácula*.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus *in sácula*.

Hic non dicitur Gloria Patri, neque Amen.

V

E-ní-te ad me * omnes qui la-bo-rá-tis et o-ne-rá-ti estis et e-go re-fi-ci-am vos.

Ig F

I-li * præbe mi-hi cor tu-um et ócu-li tu-i custódi-ant vi-as me-as.

Laudá-te Dómi-num de cæ- - lis: * laudá-te e-um in excél- - sis.

Laudáte eum omnes Angeli eius: * laudáte eum omnes virtútes eius.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes quæ super cælos sunt laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum et in sǽculum sǽculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum eius:

Montes et omnes colles: * ligna fructífera et omnes cedri.

Béstiae et univérsa pécora: * serpéntes et vólucres pennátæ.

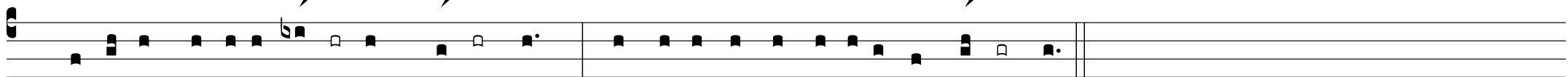
Reges terræ et omnes pópuli: * príncipes et omnes iúdices terræ.

Iúvenes et vírgines: † senes cum iunióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen eius solíus.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Cantá-te Dómino cánti-cum no- - vum: * laus e-ius in ecclé-si-a sanctó- - rum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in *rege suo*.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano et psaltério *psallant ei*.

Quia beneplácitum est Dómino in pôpulo suo: * et exaltábit mansuétos *in salútem*.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

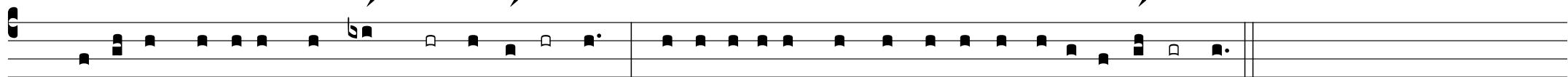
Exaltationes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindictam in natióibus: * increpatíones *in pôpulis*.

Ad alligándos reges eórum **in compédibus**: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis iudícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus *sanctis eius*.

Hic non dicitur Gloria Patri.

Laudá-te Dóminum in **sanc-** - tis e- - ius: * laudá-te e-um in firmaménto virtú-tis e- - ius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in **sono tubæ**: * laudáte eum in psaltério *et* cíthara.

Laudáte eum in **týmpano** *et* choro: * laudáte eum in chordis *et* órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et **nunc** et **semper**, * et in sàcula sàculórum. Amen.

F I-li * præbe mi-hi cor tu-um et ócu-li tu-i custódi-ant vi-as me-as.

Capitulum.

Eph. 3, 14-17

F

Ratres: Mi-hi ómni-um sanctó-rum mí-nimo da-ta est grá-ti-a hæc, † in géntibus e-vange-li-zá-re investi-gá-bi-les
di-ví-ti-as Christi; * et illuminá-re omnes, quæ sit dispensá-ti-o sacraménti abscón-di-ti a sàcu-lis in De-o. **R.** De-o grá-ti-as.

Responsorium breve.

Mt. 11, 29

T

VI Olli-te iugum me-um super vos * Et dísci-te a me. Tólli-te. **V.** Qui-a mí-tis sum et húmi-lis corde. * Et. **V.**
Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Tólli-te.

Hymnus

I

C

OR, ar-ca legem cónti-nens, Non servi-tú-tis vé-te-ris, Sed grá-ti-æ, sed vé-ni-æ, Sed et mi-se-ri-córdi-æ.

Cor, sanctu-á-ri- um no-vi Inteme-rá-tum fœde-ris, Templum ve-tú- sto sáncti-us, Ve-lúmque sciso u-tí-li-us.

Te vulne-rá-tum cá-ri-tas Ictu pa-tén-ti vó-lu-it, Amó-ris in-vi-sí-bi-lis Ut ve-ne-rémur vúlne-ra. Hoc sub amó-ris

sýmbo-lo Pássus cru-énta et mýsti-ca, Utrúmque sa- cri-fí-ci-um Christus Sa-cérdos óbtu-lit. Quis non amántem rédamet?

Quis non redémp tus dí-li-gat, Et ca-ri-tá- te iú-gi-ter Hæ-ré- re Christo gesti- at? Ie-su, ti-bi sit gló-ri- a,

Qui Corde fundis grá-ti-am, Cum Patre et al-mo Spí-ri-tu In sempi- térrna sácu-la. A-men.

Versus.

Is. 12, 3

¶. Hauri- é-tis aquas in gáudi-o. R. De fóntibus Salva-tó-ris.

Canticum Zachariæ.

Io. 19, 36-37

VIII G

F Acta sunt enim hæc, * ut Scriptú-ra imple-ré- tur quæ di-cit: Vi-dé-bunt in quem transfi-xé-runt.

Lc. 1, 68-79

Bene-díctus Dóminus De-us Isra-el, * qui a vi-si-tá-vit, et fe-cit redempti-ónem *ple-bis su- - æ.*

Et eréxit cornu salútis **nobis**, * in domo David púeri *sui*.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis **nostris**, * et de manu ómnium *qui odérunt nos*:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus **nostris**: * et memorári testaménti *sui sancti*.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem **nostrum**, * datúrum *se nobis*:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitaté et iustítia coram **ipso**, * ómnibus diébus **nostris**.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante fáciem Dómini paráre *vias eius*:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei **nostrí**: * in quibus visitávit nos, óriens *ex alto*:

Illumináre his qui in ténebris et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in *viam pacis*.

Glória Patri et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper, * et in sácula sæculórum. Amen. A.

Ante Orationem, cantatur a Superiore:

Supplicatio Litaniæ.

K

Y-ri-e e-lé-i-son. **R.** Chris-te e-lé-i-son. Ký-ri-e e-lé-i-son.

Oratio Dominica.

P

Ater noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um: advéni-at regnum tu-um: fi-at vo-lúntas tu-a,

si-cut in cæ-lo et in terra: panem nostrum quo-ti-di-ánum da nobis hódi-e: et dimítte nobis dé-bi-ta nostra,

sic-ut et nos dimíttimus de-bi-tó-ribus nostris: et ne nos indúcas in tenta-ti-ónem. **R.** Sed lí-be-ra nos a ma-lo.

Deinde dicitur ab Hebdomadario:

D

Omnis vo-biscum. **R.** Et cum spí-ri-tu tu-o.

In choro monialium loco Dominus vobiscum dicitur:

V.

Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me- am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

O

-rémus. De-us, qui nobis in Corde Fí-li- i tu-i, nostris vulne-rá-to peccá-tis, infi-ní-tos di-lecti-ónis thesáuros
mi-se-ri-córdi-ter largí-ri digná-ris; † concéde, quæsumus, ut il-li de-vó-tum pi-e-tá-tis nostræ præstántes obséqui-um, *
dignæ quoque sa-tisfacti-ónis exhi-be-ámus offi-ci-um. Per e-úmdem Dóminum nostrum Ie-sum Christum Fí-li-um
tu-um: † qui tecum vi-vit et regnat in uni-tá-te Spí-ri-tus Sancti De-us, per ómni-a sácu-la sácu-ló-rum. **R.** Amen.

Hebdomadarius dicit iterum Dominus vobiscum, vel cantor dicit:

V. Dó-mi-ne, exáudi o-ra-ti-ónem me-am. **R.** Et clamor me-us ad te véni-at.

Postea cantatur a cantore:

I
B

E-ne-di-cámu-s Dó-mino. **R.** De-o grá-ti-as.